

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 168

“Για την προώθηση της απασχόλησης και την προστασία κατά της ανεργίας”

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί την 1η Ιουνίου 1988, στην εβδομηκοστή πέμπτη σύνοδό της,

Αφού υπογράμμισε τη σπουδαιότητα της εργασίας και της παραγωγικής απασχόλησης σε κάθε κοινωνία, λόγω όχι μόνο των πόρων που δημιουργούν για την κοινότητα αλλά επίσης των εισοδημάτων που αποφέρουν στους εργαζομένους, τον κοινωνικό ρόλο που τους προσδίδουν και το αίσθημα προσωπικής ικανοποίησης που τους παρέχουν,

Αφού υπενθύμισε τους υπάρχοντες διεθνείς κανόνες στον τομέα της απασχόλησης και της προστασίας κατά της ανεργίας (σύμβαση και σύσταση για την ανεργία, 1934, σύσταση για την ανεργία (νέοι), 1935, σύσταση για την εγγύηση των μέσων ύπαρξης, 1944, σύμβαση σχετικά με την κοινωνική ασφάλεια (ελάχιστα όρια), 1952, σύμβαση και σύσταση για την πολιτική της απασχόλησης, 1964, σύμβαση και σύσταση σχετικά με την αξιοποίηση των ανθρώπινων πόρων, 1975, σύμβαση και σύσταση σχετικά με την διοίκηση της εργασίας, 1978, και σύσταση για την πολιτική της απασχόλησης (συμπληρωματικές διατάξεις), 1984,

Αφού έλαβε υπόψη την έκταση της ανεργίας και της υποαπασχόλησης που θίγουν διάφορες χώρες του κόσμου σε όλα τα στάδια ανάπτυξης και ιδιαίτερα τα προβλήματα των νέων για τους οποίους ένα μεγάλο πρόβλημα είναι η αναζήτηση μιας πρώτης απασχόλησης,

Αφού έλαβε υπόψη ότι μετά την αποδοχή των διεθνών κειμένων που προαναφέρθηκαν για την προστασία κατά της ανεργίας, σημειώθηκαν στη νομοθεσία και την πρακτική πολλών Μελών σημαντικές βελτιώσεις που καθιστούν απαραίτητη την αναθεώρηση των κανόνων που υπάρχουν, ιδιαίτερα της σύμβασης για την ανεργία, 1934, και την αποδοχή νέων διεθνών κανόνων σχετικών με την προώθηση της πλήρους παραγωγικής και ελεύθερα επιλεγόμενης απασχόλησης, με κάθε κατάλληλο μέσο, περιλαμβανομένης και της κοινωνικής ασφάλειας,

Αφού σημείωσε ότι οι διατάξεις οι σχετικές με τα επιδόματα ανεργίας της σύμβασης που αναφέρεται στην κοινωνική ασφάλεια (ελάχιστα όρια) 1952, καθορίζουν ένα επίπεδο προστασίας που θεωρείται αναχρονιστικό σήμερα για τα περισσότερα συστήματα αποζημίωσης που υπάρχουν στις βιομηχανικές χώρες και δεν έχουν συμπληρωθεί από πιο βελτιωμένους κανόνες, σε αντίθεση με αυτό που συμβαίνει για άλλες παροχές, αλλά ότι οι αρχές στις οποίες βασίζεται αυτή η σύμβαση εξακολουθούν να ισχύουν και οι κανόνες της μπορούν ακόμα να αποτελέσουν ένα στόχο που πρέπει να πετύχουν ορισμένες υπό ανάπτυξη χώρες που είναι σε θέση να καθιερώσουν ένα σύστημα αποζημίωσης της ανεργίας.

Αφού αναγνώρισε ότι οι πολιτικές που προκαλούν σταθερή και όχι πληθωριστική οικονομική ανάπτυξη και μία ευέλικτη αντίδραση στις μεταβολές, όπως επίσης και η δημιουργία και προώθηση κάθε μορφής παραγωγικής και ελεύθερα επιλεγόμενης απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των μικρών επιχειρήσεων, των συνεταιρισμών, της

ανεξάρτητης εργασίας και των τοπικών πρωτοβουλιών υπέρ της απασχόλησης, ακόμα και μέσω της αναδιανομής των πόρων που ήδη δίδονται για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων καθαρά υποβοηθητικών υπέρ δραστηριοτήτων που μπορούν να προωθήσουν την απασχόληση και ιδιαίτερα τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την επαγγελματική κατάρτιση και επανεκπαίδευση, προσφέρουν την καλύτερη προστασία κατά των καταστροφικών αποτελεσμάτων της ακούσιας ανεργίας και ότι παρά ταύτα η ακούσια ανεργία υπάρχει και προέχει κατά συνέπεια τα συστήματα κοινωνικής αφέλειας να προσφέρουν μια βοήθεια στην απασχόληση και μια οικονομική υποστήριξη στα άτομα που είναι άνεργα για λόγους ανεξάρτητους της θέλησής τους, Αφού αποφάσισε να αποδεχθεί διάφορες προτάσεις σχετικές με την προώθηση της απασχόλησης και την κοινωνική ασφάλεια, ζήτημα που αποτελεί το πέμπτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου, με σκοπό, κυρίως, την αναθεώρηση της σύμβασης για την ανεργία, 1934, Αφού έκρινε ότι οι προτάσεις αυτές θα πρέπει να λάβουν τη μορφή μιας διεθνούς σύμβασης, Αποδέχεται σήμερα, 21 Ιουνίου 1988, την παρακάτω σύμβαση, που θα αποκαλείται “Σύμβαση για την προώθηση της απασχόλησης και την προστασία κατά της ανεργίας, 1988”.

*ΜΕΡΟΣ I.
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Άρθρο 1,*

Για τους σκοπούς αυτής της σύμβασης :

- α) ο όρος “νομοθεσία” περιλαμβάνει τους νόμους και κανονισμούς όπως επίσης και τις θεσμικές διατάξεις στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας,
- β) ο όρος “καθορισμένο” σημαίνει αυτό που καθορίζεται από ή σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 2.

Κάθε Μέλος πρέπει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να συντονίζει το σύστημά του προστασίας κατά της ανεργίας και την πολιτική του για την απασχόληση. Για το σκοπό αυτό πρέπει να μεριμνά ώστε το σύστημά του προστασίας κατά της ανεργίας και ιδιαίτερα οι τρόποι αποζημίωσης της ανεργίας να συμβάλλουν στην προώθηση της πλήρους, παραγωγικής και ελεύθερα επιλεγόμενης απασχόλησης και να μην έχουν ως αποτέλεσμα να αποθαρρύνουν τους εργοδότες να προσφέρουν και τους εργαζόμενους να αναζητούν μία παραγωγική απασχόληση.

Άρθρο 3.

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης πρέπει να εφαρμόζονται σε συνεννόηση και συνεργασία με τις οργανώσεις των εργοδοτών και των εργαζομένων, σύμφωνα με την εθνική πρακτική.

Άρθρο 4.

1. Κάθε Μέλος που επικυρώνει τη σύμβαση αυτή μπορεί με δήλωση που συνοδεύει

την επικύρωσή του, να εξαιρεί από τη δέσμευση που προκύπτει απ' αυτή την επικύρωση τις διατάξεις του Μέρους VII.

2. Κάθε Μέλος που έχει κάνει παρόμοια δήλωση μπορεί να την ακυρώσει οποτεδήποτε με μία μεταγενέστερη δήλωση.

Άρθρο 5.

1. Κάθε Μέλος μπορεί με μια δήλωση που θα συνοδεύει την επικύρωσή του, να επιφυλάσσει για λογαριασμό του το ευεργέτημα δύο το πολύ προσωρινών εξαιρέσεων που προβλέπονται στην παράγρ. 4 του άρθρου 10, στην παράγρ. 3 του άρθρου 11, στην παράγρ. 2 του άρθρου 15, στην παράγρ. 2 του άρθρου 18, στην παράγρ. 4 του άρθρου 19, στην παράγρ. 2 του άρθρου 23, στην παράγρ. 2 του άρθρου 24 και στην παράγρ. 2 του άρθρου 25.

Αυτή η δήλωση πρέπει να αναφέρει τους λόγους που δικαιολογούν αυτές τις εξαιρέσεις.

2. Παρά τις διατάξεις της παραγρ. 1, ένα Μέλος του οποίου η περιορισμένη έκταση του συστήματος κοινωνικής ασφάλειας το δικαιολογεί μπορεί με δήλωση που θα συνοδεύει την επικύρωσή του, να επιφυλάσσει για λογαριασμό του το ευεργέτημα προσωρινών εξαιρέσεων που προβλέπονται στην παράγρ. 4 του άρθρου 10, στην παράγρ. 3 του άρθρου 11, στην παράγρ. 2 του άρθρου 15, στην παράγρ. 2 του άρθρου 18, στην παράγρ. 4 του άρθρου 19, στην παράγρ. 2 του άρθρου 23, στην παράγρ. 2 του άρθρου 24, στην παράγρ. 2 του άρθρου 25. Αυτή η δήλωση πρέπει να αναφέρει τους λόγους που δικαιολογούν αυτές τις εξαιρέσεις.

3. Κάθε Μέλος που έκανε μια δήλωση σε εφαρμογή της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 2 οφείλει, στις εκθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης που είναι υποχρεωμένο να υποβάλλει βάσει του άρθρου 22 του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, να γνωστοποιεί, σχετικά με κάθε εξαίρεση που επιφύλαξε για λογαριασμό του :

- α) είτε ότι οι λόγοι που είχε για τις εξαιρέσεις αυτές εξακολουθούν να υπάρχουν,
- β) είτε ότι παραιτείται από μια συγκεκριμένη ημερομηνία και εξής να κάνει χρήση των εν λόγω εξαιρέσεων.

4. Κάθε Μέλος το οποίο έχει κάνει μια δήλωση σε εφαρμογή της παραγράφου 1 ή της παραγράφου 2 θα πρέπει, σύμφωνα με το αντικείμενο της δήλωσής του και εφόσον οι περιστάσεις το επιτρέπουν :

- α) να καλύπτει τον κίνδυνο της μερικής ανεργίας,
- β) να αυξάνει τον αριθμό των προστατευόμενων προσώπων,
- γ) να αυξάνει το ποσό των επιδομάτων,
- δ) να μειώνει τη διάρκεια της προθεσμίας αναμονής,
- ε) να επεκτείνει τη διάρκεια της καταβολής των επιδομάτων,
- στ) να προσαρμόζει τα νόμιμα συστήματα κοινωνικής ασφάλειας στις συνθήκες της επαγγελματικής δραστηριότητας των εργαζομένων με μερική απασχόληση,
- ζ) να προσπαθεί για την εξασφάλιση παροχής ιατρικής περίθαλψης στους δικαιούχους των επιδομάτων ανεργίας και στα προστατευόμενα απ' αυτούς πρόσωπα,
- η) να προσπαθεί να εγγυηθεί ότι θα ληφθούν υπόψη οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων αυτά τα επιδόματα θα καταβάλλονται, για τη θεμελίωση δικαιώματος για

παροχές κοινωνικής ασφάλειας και ενδεχομένως για τον υπολογισμό των παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων.

Άρθρο 6.

1. Κάθε Μέλος οφείλει να εγγυηθεί ισότητα μεταχείρισης σε όλα τα προστατευόμενα πρόσωπα, χωρίς διάκριση φυλής, χρώματος, φύλου, θρησκείας ή κοινωνικής καταγωγής, αναπηρίας ή ηλικίας.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν αντιτίθενται στην αποδοχή ειδικών μέτρων που δικαιολογούνται από την κατάσταση συγκεκριμένων ομάδων, στο πλαίσιο των συστημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 12, ή προορίζονται να ανταποκριθούν στις ειδικές ανάγκες κατηγοριών ατόμων που συναντούν ιδιαίτερα προβλήματα στην αγορά εργασίας, κυρίως των μειονεκτούντων ομάδων, ούτε στη σύναψη διμερών ή πολυμερών διακρατικών συμφωνιών που αναφέρονται στις παροχές ανεργίας με βάση την αμοιβαιότητα.

ΜΕΡΟΣ II.

ΠΡΩΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 7.

Κάθε Μέλος οφείλει να διατυπώσει ως πρωταρχικό στόχο, μία πολιτική που θα αποβλέπει στο να προωθήσει την πλήρη, παραγωγική και ελεύθερα επιλεγόμενη απασχόληση με όλα τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένης και της κοινωνικής ασφάλειας.

Αυτά τα μέσα θα πρέπει να περιλαμβάνουν κυρίως τις υπηρεσίες απασχόλησης, την επαγγελματική κατάρτιση και τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Άρθρο 8.

1. Κάθε Μέλος πρέπει να προσπαθεί ώστε να θεσπίζει, με την επιφύλαξη των διατάξεων της εθνικής του νομοθεσίας και πρακτικής, ειδικά μέτρα για να προωθήσει συμπληρωματικές δυνατότητες απασχόλησης και βοήθειας για απασχόληση και να διευκολύνει την παραγωγική και ελεύθερα επιλεγόμενη απασχόληση καθορισμένων κατηγοριών των μειονεκτούντων ατόμων τα οποία συναντούν ή πιθανόν να συναντήσουν δυσκολίες στην ανεύρεση μιας σταθερής απασχόλησης, όπως οι γυναίκες, οι νεαροί εργαζόμενοι, τα μειονεκτούντα άτομα, οι ηλικιωμένοι, οι άνεργοι μακράς διάρκειας, οι μετανάστες εργαζόμενοι που βρίσκονται νόμιμα στη χώρα και οι εργαζόμενοι που έχουν θιγεί από τις διαρθρωτικές αλλαγές.
2. Κάθε Μέλος πρέπει να προσδιορίζει στις εκθέσεις που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, τις κατηγορίες των ατόμων προς όφελος των οποίων αναλαμβάνει να προωθήσει μέτρα απασχόλησης.
3. Κάθε Μέλος πρέπει να προσπαθεί να επεκτείνει, προοδευτικά, την προώθηση της παραγωγικής απασχόλησης σ' έναν αριθμό κατηγοριών μεγαλύτερο από εκείνο τον οποίο κάλυπτε αρχικά.

Άρθρο 9.

Τα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο μέρος αυτό πρέπει να εμπνέονται από τη σύμβαση και τη σύσταση για την αξιοποίηση των ανθρώπινων πόρων του 1975 και από τη σύσταση για την πολιτική της απασχόλησης (συμπληρωματικές διατάξεις) του 1984.

ΜΕΡΟΣ III.
ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ
Άρθρο 10.

1. Στους καλυπτόμενους κινδύνους θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, η πλήρης ανεργία που ορίζεται ως απώλεια κέρδους που οφείλεται στην αδυναμία εξεύρεσης κατάλληλης απασχόλησης, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 21, για ένα άτομο ικανό προς εργασία, διαθέσιμο προς εργασία και ευρισκόμενο πράγματι σε αναζήτηση απασχόλησης.
2. Κάθε Μέλος πρέπει να προσπαθεί να επεκτείνει την προστασία της σύμβασης, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, στους ακόλουθους ασφαλιστικούς κινδύνους :
 - α) στην απώλεια του εισοδήματος που οφείλεται στη μερική ανεργία που ορίζεται ως μια πρόσκαιρη μείωση της κανονικής ή της νόμιμης διάρκειας της εργασίας,
 - β) στην αναστολή ή τη μείωση του εισοδήματος που οφείλεται σε μία πρόσκαιρη αναστολή εργασίας, χωρίς λύση της εργασιακής σχέσης, ιδίως για οικονομικούς, τεχνολογικούς, διαρθρωτικούς ή εξομοιούμενους λόγους.
3. Κάθε Μέλος πρέπει εξάλλου να προσπαθεί να προβλέψει την καταβολή αποζημίωσης στους εργαζομένους με μερική απασχόληση οι οποίοι πράγματι αναζητούν πλήρη απασχόληση. Το σύνολο της αποζημίωσης και του εισοδήματος που προέρχεται από την εργασία τους με μερική απασχόληση μπορεί να είναι σε τέτοιο ύψος που να τους παρακινεί να αναλάβουν εργασία με πλήρη απασχόληση.
4. Όταν μία δήλωση η οποία έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 5 ισχύει, η εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 μπορεί να καθυστερήσει.

ΜΕΡΟΣ IV.
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
Άρθρο 11.

1. Στα προστατευόμενα πρόσωπα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται συγκεκριμένες κατηγορίες των μισθωτών που αποτελούν στο σύνολό τους το 85% τουλάχιστον του συνόλου των μισθωτών, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων υπαλλήλων και των μαθητευομένων.
2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, οι δημόσιοι υπάλληλοι των οποίων η απασχόληση εξασφαλίζεται από την εθνική νομοθεσία μέχρι την κανονική ηλικία συνταξιοδότησης μπορούν να εξαιρεθούν από την προστασία.
3. Όταν μία δήλωση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 5, ισχύει, στα προστατευόμενα άτομα πρέπει να περιλαμβάνονται :
 - α) είτε καθορισμένες κατηγορίες μισθωτών που αποτελούν στο σύνολό τους το 50% τουλάχιστον του συνόλου των μισθωτών,
 - β) είτε, εάν δικαιολογείται από το επίπεδο της ανάπτυξης καθορισμένες κατηγορίες μισθωτών που αποτελούν στο σύνολό τους το 50% τουλάχιστον του συνόλου των

μισθωτών που απασχολούνται σε βιομηχανικές επιχειρήσεις οι οποίες απασχολούν τουλάχιστον είκοσι άτομα.

*ΜΕΡΟΣ V.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Άρθρο 12.*

1. Κάθε Μέλος μπορεί να καθορίσει τη μέθοδο ή τις μεθόδους προστασίας τις οποίες επιλέγει προκειμένου να δώσει ισχύ στις διατάξεις της σύμβασης, είτε πρόκειται για συστήματα ανταποδοτικά είτε όχι, ή ακόμη και για συνδυασμό παρόμοιων συστημάτων, εκτός εάν ρυθμίζεται διαφορετικά από την παρούσα σύμβαση.
2. Εν τούτοις, εάν η νομοθεσία ενός Μέλους προστατεύει όλους τους κατοίκους των οποίων οι πόροι κατά τη διάρκεια του ασφαλιστικού κινδύνου δεν υπερβαίνουν τα καθοριζόμενα όρια, η παρεχόμενη προστασία μπορεί να περιοριστεί ανάλογα με τους πόρους του δικαιούχου και της οικογένειάς του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16.

*ΜΕΡΟΣ VI.
ΚΑΤΑΒΑΗΤΕΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ
Άρθρο 13.*

Οι παροχές που καταβάλλονται στους ανέργους υπό μορφή περιοδικών καταβολών μπορούν να συνδεθούν με τις μεθόδους προστασίας.

Άρθρο 14.

Σε περίπτωση πλήρους ανεργίας, οι αποζημιώσεις πρέπει να καταβάλλονται υπό μορφή περιοδικών καταβολών που υπολογίζονται με τρόπο ώστε να παρέχουν στο δικαιούχο μία μερική και μεταβατική αποζημίωση της απώλειας εισοδήματος και να αποφεύγονται ταυτόχρονα τα αποτρεπτικά αποτελέσματα για την εργασία και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

Άρθρο 15.

1. Σε περίπτωση πλήρους ανεργίας και αναστολής του εισοδήματος που οφείλεται σε μία πρόσκαιρη αναστολή εργασίας, χωρίς λύση της εργασιακής σχέσης, εάν αυτό το τελευταίο ενδεχόμενο καλύπτεται, οι αποζημιώσεις πρέπει να καταβάλλονται υπό μορφή περιοδικών καταβολών που υπολογίζονται με τον ακόλουθο τρόπο :
 - α) όταν αυτές οι αποζημιώσεις καθορίζονται σε σχέση με τις εισφορές που καταβάλλονται από το προστατευόμενο πρόσωπο ή στο όνομά του ή με το προηγούμενο εισόδημά του πρέπει να καθορίζονται στο 50% τουλάχιστον του προηγούμενου εισοδήματος με τον ενδεχόμενο περιορισμό των ανωτέρων ορίων αποζημίωσης ή εισοδήματος που συνδέονται π.χ. με το μισθό ενός ειδικευμένου εργάτη ή το μέσο όρο μισθού των εργαζομένων στην εν λόγω περιοχή,
 - β) όταν αυτές οι αποζημιώσεις καθορίζονται άσχετα από τις εισφορές ή το προηγούμενο εισόδημα πρέπει να καθορίζονται στο 50% τουλάχιστον του νόμιμου κατώτερου ορίου μισθού ή του μισθού του συνηθισμένου χειρώνακτα εργάτη ή του κατώτατου ποσού για την αντιμετώπιση των στοιχειωδών δαπανών, επιλέγοντας απ'

αυτά το ανώτερο ποσό.

2. Όταν μια δήλωση που έγινε σύμφωνα με το άρθρο 5 ισχύει, το ύψος των αποζημιώσεων πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσο :
 - α) είτε με το 45% του προηγούμενου εισοδήματος,
 - β) είτε με το 45% του νόμιμου κατωτάτου ορίου μισθού ή του μισθού του συνηθισμένου χειρώνακτα, χωρίς βέβαια αυτό το ποσοστό να μπορεί να είναι κατώτερο από το ελάχιστο απαραίτητο ποσό για την αντιμετώπιση των βασικών αναγκών.
3. Εάν αυτό ενδείκνυται, τα ποσοστά που υποδεικνύονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορούν να επιτευχθούν συγκρίνοντας τις περιοδικές πληρωμές απαλλαγμένες φόρου και εισφοράς, με το εισόδημα απαλλαγμένο φόρου και εισφοράς.

Άρθρο 16.

Παρά τις διατάξεις του άρθρου 15, οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται μετά την αρχική διάρκεια που αναφέρεται στο εδάφιο (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 19, όπως επίσης και οι καταβαλλόμενες αποζημιώσεις από το ενδιαφερόμενο Μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 12, μπορούν να καθορίζονται, λαμβανομένων υπόψη άλλων οικονομικών πόρων που διαθέτουν ο δικαιούχος και η οικογένειά του, πέρα από ένα καθοριζόμενο όριο, σύμφωνα με το προκαθορισμένο ποσοστό.

Σε κάθε περίπτωση, οι αποζημιώσεις αυτές, σε συνδυασμό με οποιεσδήποτε άλλες παροχές στις οποίες αυτοί μπορούν να έχουν δικαίωμα, θα πρέπει να τους εξασφαλίζουν υγιεινούς και κατάλληλους όρους διαβίωσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες.

Άρθρο 17.

1. Αν η νομοθεσία ενός Μέλους εξαρτά το δικαίωμα για αποζημιώσεις ανεργίας από την πραγματοποίηση μιας προκαταρκτικής περιόδου, η περίοδος αυτή δεν πρέπει να υπερβαίνει τη διάρκεια εκείνη που θεωρείται ως απαραίτητη ώστε να αποφεύγονται οι καταχρήσεις.
2. Κάθε Μέλος πρέπει να προσπαθεί να προσαρμόζει την προκαταρκτική περίοδο στους όρους επαγγελματικής δραστηριότητας των εποχιακά εργαζομένων.

Άρθρο 18.

1. Αν η νομοθεσία ενός Μέλους προβλέπει ότι οι αποζημιώσεις αρχίζουν να καταβάλλονται, σε περίπτωση πλήρους ανεργίας, μόνο μετά τη λήξη μιας προθεσμίας αναμονής, η διάρκεια αυτής της προθεσμίας δεν πρέπει να υπερβαίνει τις επτά (7) ημέρες.
2. Όταν ισχύει μία δήλωση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 5, η διάρκεια της περιόδου αναμονής δεν πρέπει να υπερβαίνει τις δέκα (10) ημέρες.
3. Όταν πρόκειται για εποχιακά εργαζομένους η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 διάρκεια αναμονής μπορεί να προσαρμόζεται στους όρους της επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

Άρθρο 19.

1. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται σε περίπτωση πλήρους ανεργίας και αναστο-

λής του εισοδήματος που οφείλεται σε μια προσωρινή διακοπή της εργασίας, χωρίς λύση της εργασιακής σχέσης, πρέπει να καταβάλλονται, σε όλη τη διάρκεια αυτών των ασφαλιστικών κινδύνων.

2. Ωστόσο σε περίπτωση πλήρους ανεργίας :
 - α) η αρχική διάρκεια καταβολής των αποζημιώσεων που εξετάζονται στο άρθρο 15 μπορεί να περιοριστεί σε 26 εβδομάδες για κάθε περίπτωση ανεργίας, ή σε 39 εβδομάδες για κάθε περίοδο διάρκειας 24 μηνών,
 - β) σε περίπτωση παράτασης της ανεργίας μετά τη λήξη αυτής της αρχικής περιόδου αποζημίωσης η διάρκεια καταβολής των αποζημιώσεων που υπολογίζονται ενδεχομένως σε σχέση με τους πόρους του δικαιούχου και της οικογένειάς του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16, μπορεί να περιορίζεται σε μια προκαθορισμένη περίοδο.
3. Αν η νομοθεσία ενός Μέλους προβλέπει ότι η αρχική διάρκεια καταβολής των αποζημιώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 15 κλιμακώνεται ανάλογα με τη διάρκεια της προκαταρκτικής περιόδου αναμονής, η μέση χρονική διάρκεια των προβλεπόμενων περιόδων για την καταβολή των αποζημιώσεων πρέπει να φτάνει τις 26 τουλάχιστον εβδομάδες.
4. Στην περίπτωση που ισχύει μία δήλωση η οποία έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 5, η διάρκεια καταβολής των αποζημιώσεων μπορεί να περιοριστεί στις 13 εβδομάδες για κάθε δωδεκάμηνη περίοδο ή σε 13 εβδομάδες κατά μέσο όρο, εφόσον η νομοθεσία προβλέπει ότι η αρχική διάρκεια καταβολής κλιμακώνεται ανάλογα με τη διάρκεια της προκαταρκτικής περιόδου.
5. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο εδάφιο (β) της παραγράφου 2, κάθε Μέλος πρέπει να προσπαθεί να παρέχει στους ενδιαφερόμενους την κατάλληλη συμπληρωματική βοήθεια ώστε να τους επιτραπεί να βρουν πάλι μια παραγωγική και ελεύθερα επιλεγόμενη απασχόληση, κάνοντας κυρίως χρήση των προσδιοριζόμενων στο Μέρος II μέτρων.
6. Η διάρκεια καταβολής των αποζημιώσεων που καταβάλλονται στους εποχιακά εργαζομένους μπορεί να προσαρμόζεται στις συνθήκες της επαγγελματικής τους δραστηριότητας χωρίς να θίγονται οι διατάξεις του εδαφίου (β) της παραγράφου 2.

Άρθρο 20.

Οι αποζημιώσεις που δικαιούται ένα προστατευόμενο πρόσωπο στην περίπτωση μερικής ή πλήρους ανεργίας ή αναστολής του εισοδήματος που οφείλεται σε προσωρινή αναστολή της εργασίας χωρίς λύση της εργασιακής σχέσης, μπορούν να μην καταβληθούν, να καταργηθούν, να ανασταλούν και να μειωθούν σε κάποιο προκαθορισμένο μέτρο :

- α) όσο καιρό ο ενδιαφερόμενος δε βρίσκεται στο έδαφος του Μέλους,
- β) όταν, όπως εκτιμά η αρμόδια αρχή, ο ενδιαφερόμενος έχει συμβάλλει σκόπιμα στην αποπομπή του,
- γ) όταν, όπως εκτιμά η αρμόδια αρχή, ο ενδιαφερόμενος έχει εγκαταλείψει με τη βούλησή του την εργασία του χωρίς νόμιμη αιτία,
- δ) κατά τη διάρκεια εργατικής διαφοράς όταν ο ενδιαφερόμενος έχει τερματίσει την εργασία του για να λάβει μέρος στη διαφορά αυτή ή όταν αυτός παρεμποδίζεται να

- εργαστεί για λόγο που συνδέεται άμεσα με μια διακοπή της εργασίας η οποία οφείλεται στη διαφορά αυτή,
- ε) όταν ο ενδιαφερόμενος έχει προσπαθήσει με δόλιο τρόπο να επιτύχει ή επέτυχε να λάβει αποζημίωση,
- στ) όταν ο ενδιαφερόμενος έχει αμελήσει, χωρίς νόμιμη αιτία να κάνει χρήση των υπηρεσιών που βρίσκονται στη διάθεσή του όσον αφορά την τοποθέτηση σε εργασία, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την επαγγελματική εκπαίδευση, την επαγγελματική επανεκπαίδευση ή επανένταξη σε μια κατάλληλη απασχόληση,
- ζ) όσο καιρό ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει κάποια άλλη παροχή διατήρησης του εισοδήματος η οποία προβλέπεται από τη νομοθεσία του ενδιαφερόμενου Μέλους, εκτός από τις οικογενειακές παροχές, με την επιφύλαξη ότι το μέρος των αποζημιώσεων το οποίο αναστέλλεται δεν υπερβαίνει την άλλη παροχή.

Άρθρο 21.

1. Οι αποζημιώσεις τις οποίες δικαιούται ένα προστατευόμενο πρόσωπο σε περίπτωση πλήρους ανεργίας μπορούν να μην καταβάλλονται, να καταργούνται, να αναστέλλονται ή να μειώνονται, σε κάποιο προκαθορισμένο μέτρο, εφόσον ο ενδιαφερόμενος αρνείται να δεχτεί μια κατάλληλη απασχόληση.
2. Για την εκτίμηση της καταλληλότητας ή μη μιας απασχόλησης πρέπει να λαμβάνονται κυρίως υπόψη, σύμφωνα με τους προκαθορισμένους όρους και στο μέτρο που είναι απαραίτητο, η ηλικία του ανέργου, η προϋπηρεσία του στο προηγούμενο επάγγελμά του, η αποκτηθείσα εμπειρία, η διάρκεια της ανεργίας, η κατάσταση της αγοράς εργασίας, οι επιπτώσεις αυτής, της απασχόλησης στην οικογενειακή και προσωπική κατάσταση του ενδιαφερόμενου και το γεγονός ότι η απασχόληση διατίθεται λόγω μιας παύσης της εργασίας που οφείλεται σε μια εργατική διαφορά η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.

Άρθρο 22.

Όταν ένα προστατευόμενο πρόσωπο έχει εισπράξει από τον εργοδότη του άμεσα ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή μια συλλογική σύμβαση, μια αποζημίωση λόγω αποχώρησης η οποία στοχεύει κυρίως να συμβάλει στο συμψηφισμό της απώλειας εισοδήματός του την οποία αυτό το πρόσωπο υπέστη στην περίπτωση της πλήρους ανεργίας :

- α) είναι δυνατό να ανασταλούν οι αποζημιώσεις ανεργίας τις οποίες θα δικαιούνταν ο ενδιαφερόμενος για χρονικό διάστημα αντίστοιχο μ' εκείνο στη διάρκεια του οποίου η αποζημίωση αποχώρησης επιτρέπει το συμψηφισμό της απώλειας εισοδήματος που υπέστη (αυτό το πρόσωπο) ή,
- β) είναι δυνατό να μειωθούν οι αποζημιώσεις λόγω αποχώρησης κατά ποσό αντίστοιχο με την αξία που μετατράπηκε σε μια μοναδική καταβολή των αποζημιώσεων ανεργίας, τις οποίες θα δικαιούνταν ο ενδιαφερόμενος για χρονικό διάστημα αντίστοιχο με το διάστημα κατά το οποίο η αποζημίωση αποχώρησης επιτρέπει να συμψηφιστεί η απώλεια εισοδήματος την οποία αυτός υπέστη όπως κάθε Μέλος επιθυμεί.

Άρθρο 23.

1. Κάθε Μέλος του οποίου η νομοθεσία καλύπτει την ιατρική περίθαλψη και εξαρτά άμεσα ή έμμεσα το δικαίωμα αυτό από τη προϋπόθεση της επαγγελματικής δραστηριότητας πρέπει να προσπαθεί για την εξασφάλιση, σύμφωνα με προκαθορισμένους όρους της ιατρικής περίθαλψης των δικαιούχων των αποζημιώσεων ανεργίας καθώς και των προστατευομένων από αυτούς προσώπων.
2. Στην περίπτωση που ισχύει δήλωση, η οποία έχει γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, τότε η εφαρμογή της παραγράφου 1 είναι δυνατό να καθυστερήσει.

Άρθρο 24.

1. Κάθε Μέλος οφείλει, κάτω από προκαθορισμένους όρους να προσπαθήσει να εγγυηθεί στους δικαιούχους των επιδομάτων ανεργίας ότι θα λάβει υπόψη τις περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων αυτά τα επιδόματα καταβάλλονται :
 - α) για τη θεμελίωση δικαιώματος και ενδεχομένως για τον υπολογισμό των παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων,
 - β) για τη θεμελίωση του δικαιώματος ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, επιδόματος ασθένειας και μητρότητας και οικογενειακών επιδομάτων μετά τη λήξη της ανεργίας,
 εφόσον η νομοθεσία του εν λόγω Μέλους προβλέπει παρόμοιες παροχές και εξαρτά άμεσα ή έμμεσα το δικαίωμα για τις παροχές αυτές από την προϋπόθεση της επαγγελματικής δραστηριότητας.
2. Εφόσον ισχύει μια δήλωση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 5, η εφαρμογή της παραγράφου 1 μπορεί να καθυστερήσει.

Άρθρο 25.

1. Κάθε Μέλος οφείλει να εξασφαλίσει την προσαρμογή των νόμιμων συστημάτων της κοινωνικής ασφάλειας που συνδέονται με την άσκηση μιας επαγγελματικής δραστηριότητας στις συνθήκες επαγγελματικής δραστηριότητας των εργαζομένων με μερική απασχόληση των οποίων η διάρκεια απασχόλησης ή τα εισοδήματά τους δεν μπορούν, κάτω από προκαθορισμένους όρους, να θεωρηθούν αμελητέα.
2. Εφόσον ισχύει μια δήλωση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 5, η εφαρμογή της παραγράφου 1 μπορεί να καθυστερήσει.

ΜΕΡΟΣ VII.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Άρθρο 26.

1. Τα Μέλη οφείλουν να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι υπάρχουν πολλές κατηγορίες προσώπων που αναζητούν απασχόληση και οι οποίοι δεν αναγνωρίστηκαν μέχρι σήμερα ως άνεργοι ή έπαψαν να αναγνωρίζονται ως άνεργοι ή δεν περιελήφθησαν ποτέ σε συστήματα αποζημίωσης της ανεργίας ή έπαψαν να καλύπτονται από τέτοια συστήματα.
Κατά συνέπεια τρεις τουλάχιστον από τις ακόλουθες δέκα κατηγορίες προσώπων που αναζητούν εργασία, πρέπει να απολαμβάνουν κοινωνικές παροχές κάτω από

συγκεκριμένους όρους και τρόπους :

- α) οι νέοι που έχουν τελειώσει την επαγγελματική τους εκπαίδευση,
 - β) οι νέοι που έχουν τελειώσει τις σπουδές τους,
 - γ) οι νέοι που έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις,
 - δ) κάθε πρόσωπο μετά από μία περίοδο που αφιέρωσε στην ανατροφή ενός παιδιού ή στη φροντίδα ενός ασθενούς, ενός μειονεκτούντος ή ηλικιωμένου ατόμου,
 - ε) τα πρόσωπα των οποίων ο/η σύζυγός τους έχει πεθάνει εφόσον δεν έχουν δικαίωμα σε παροχή επιζώντος,
 - στ) τα πρόσωπα που βρίσκονται σε διάζευξη ή διάσταση,
 - ζ) οι αποφυλακισμένοι,
 - η) οι ενήλικες, περιλαμβανομένων και των αναπήρων, οι οποίοι έχουν τελειώσει μια περίοδο επαγγελματικής κατάρτισης,
 - θ) οι μετανάστες εργαζόμενοι κατά την επάνοδό τους στη χώρα καταγωγής με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που απέκτησαν με βάση τη νομοθεσία της τελευταίας χώρας απασχόλησης,
 - ι) τα πρόσωπα που έχουν εργασθεί για λογαριασμό τους.
2. Κάθε Μέλος πρέπει να διευκρινίζει στις εκθέσεις του σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, τις κατηγορίες των προσώπων που αναφέρονται στην παρ. 1 και τις οποίες αναλαμβάνει να προστατεύσει.
3. Κάθε Μέλος πρέπει να επεκτείνει προοδευτικά την προστασία σ' έναν αριθμό κατηγοριών προσώπων μεγαλύτερο απ' αυτόν που δέχθηκε στην αρχή.

ΜΕΡΟΣ VIII.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 27.

1. Σε περίπτωση άρνησης, αναστολής, μη καταβολής, μείωσης των αποζημιώσεων ή αμφισβήτησης του ποσού τους, οποιοσδήποτε εγείρει απαίτηση θα έχει το δικαίωμα να υποβάλει το αίτημά του στον οργανισμό που διαχειρίζεται το σύστημα παροχών και να ασκήσει μετέπειτα προσφυγή ενώπιον ανεξαρτήτου οργάνου.
Ο εγείρων την απαίτηση πρέπει να ενημερώνεται εγγράφως για τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες, οι οποίες πρέπει να είναι απλές και σύντομες.
2. Η διαδικασία προσφυγής πρέπει να επιτρέπει στον προσφεύγοντα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική, να εκπροσωπείται ή να υποβοηθείται από ένα ειδικευμένο πρόσωπο της επιλογής του, από έναν εκπρόσωπο αντιπροσωπευτικής εργατικής οργάνωσης ή έναν αντιπρόσωπο αντιπροσωπευτικής οργάνωσης των προστατευόμενων προσώπων.

Άρθρο 28.

Κάθε Μέλος πρέπει να αναλαμβάνει τη γενική ευθύνη της καλής διοίκησης των οργανισμών και υπηρεσιών που συνδράμουν στην εφαρμογή της σύμβασης.

Άρθρο 29.

1. Όταν η διοίκηση διασφαλίζεται άμεσα από ένα αρμόδιο Υπουργείο το οποίο είναι υπεύθυνο ενώπιον του Κοινοβουλίου, τότε οι εκπρόσωποι των προστατευόμενων προσώπων και των εργοδοτών πρέπει να μετέχουν σ' αυτή, σύμφωνα με προκαθορισμένους όρους, έχοντας συμβουλευτική ψήφο.
2. Όταν η διοίκηση δε διασφαλίζεται από ένα αρμόδιο Υπουργείο το οποίο είναι υπεύθυνο ενώπιον του Κοινοβουλίου :
 - α) οι εκπρόσωποι των προστατευόμενων προσώπων πρέπει να μετέχουν στη διοίκηση ή να συνεργάζονται μ' αυτή με συμβουλευτική ψήφο, σύμφωνα με προκαθορισμένους όρους,
 - β) η εθνική νομοθεσία μπορεί επίσης να προβλέπει τη συμμετοχή εκπροσώπων των εργοδοτών,
 - γ) η νομοθεσία μπορεί επίσης να προβλέπει τη συμμετοχή των εκπροσώπων των δημοσίων αρχών.

Άρθρο 30.

Όταν δίνονται επιχορηγήσεις από το Κράτος ή το σύστημα κοινωνικής ασφάλειας για τη διαφύλαξη των απασχολήσεων, τα Μέλη πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι επιχορηγήσεις αυτές θα προορίζονται αποκλειστικά για τον προβλεπόμενο σκοπό και να παρεμποδίζουν κάθε δόλο ή κατάχρηση από την πλευρά των δικαιούχων.

Άρθρο 31.

Η σύμβαση αυτή αναθεωρεί τη σύμβαση για την ανεργία, 1934.

Άρθρο 32.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 33.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων την επικύρωση έχει καταχωρίσει ο Γενικός Διευθυντής.
2. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει για κάθε Μέλος δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 34.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση, θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της, με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου.
 Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η

καταχώρισή της.

2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο μέσα σ' ένα χρόνο από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 35.

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί στα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που θα του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.
2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης από τις επικυρώσεις που θα του έχει κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής θα επισημαίνει στα Μέλη της Οργάνωσης την ημερομηνία από την οποία θα αρχίσει να ισχύει η σύμβαση αυτή.

Άρθρο 36.

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, για καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις επικυρώσεις και τις πράξεις καταγγελίας που θα έχει καταχωρίσει σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα.

Άρθρο 37.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 38.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :
 - α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 34, την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση.
 - β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 39.

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.